

ৰমেশ্বৰলাল

বনাম

পৌৰ পৰিষদ, টোন্ধ আৰু অন্যান্য।

২৭ আগষ্ট, ১৯৯৬

[কে. ৰামস্বামী, বি.এল. হানছাৰিয়া আৰু এছ.বি. মজমুদৰ, ন্যায়াধীশবৃন্দ]

সীমাবদ্ধতা আইন, ১৯৬৩

ধাৰা ১৪- সীমাবদ্ধতাৰ সময়- বৃদ্ধি- এক নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ বাবে দৰমহা
প্ৰদান নকৰা- কৰ্মচাৰী দ্বাৰা উচ্চ ন্যায়ালয়ত লেখ আবেদন দাখিল- একক
ন্যায়াধীশৰ লগতে খণ্ড বিচাৰপীঠে সকাহ দিবলৈ অস্বীকাৰ- মাথোঁ আন
প্ৰতিকাৰ হ'ল দেৱানী মোকদ্দমা দাখিল কৰা, যাৰ বাবে ইতিমধ্যে সময় শেষ
হৈছে- মত পোষণ কৰা হয়, অধ্যৱসায়ীভাৱে আৰু সততাৰে সৈতে উচ্চ
ন্যায়ালয় আৰু উচ্চতম ন্যায়ালয়ত মোকদ্দমা চলোৱা সময়ছোৱাক বাদ দিয়া
প্ৰয়োজন- আবেদনকাৰীয়ে চাৰি সপ্তাহৰ ভিতৰত পৌৰসভাক জাননী জাৰি
কৰিব আৰু তাৰ পিছত দুমাহৰ ভিতৰত মামলা দাখিল কৰিব। বিচাৰকৰণ
আদালতে বিষয়টো গুণাগুণৰ ভিত্তিত আইন অনুসৰি বিবেচনা আৰু নিষ্পত্তি
কৰিব।

দেৱানী আপীল অধিকাৰক্ষেত্ৰ

১৯৯৬ চনৰ বিশেষ অনুমতি আবেদন (দেৱানী) নং ১৬৩৩৯

১৯৯৬ চনৰ ডিবিচিএছএ নং ২১৮ত ৰাজস্থান উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ
০৬/০৫/৯৬ তাৰিখৰ ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা।

আবেদনকাৰীৰ পক্ষে বি.ডি. শৰ্মা আৰু পীয়ুষ।

আদালতৰ আদেশ তলত দিয়া ধৰণে প্ৰদান কৰা হয়:

আবেদনকাৰীয়ে দাবী কৰে যে ১৯৮৭ চনৰ ১০ ছেপ্টেম্বৰৰ পৰা ১৯৮৮ চনৰ ১৮ আগষ্টলৈকে তেওঁক দৰমহাৰ পৰা বঞ্চিত কৰা হৈছে। তেওঁ টোঞ্চ পৌৰসভাৰ কাৰ্যালয়ত কাম কৰা বুলি দাবী কৰে। ১৯৯০ চনৰ ফেব্ৰুৱাৰী মাহত তেওঁ উচ্চ ন্যায়ালয়ত লেখ আবেদন দাখিল কৰে। বিজ্ঞ একক ন্যায়াধীশগৰাকীয়ে ৰায় দিছিল যে যিহেতু দেৱানী গোচৰত ইয়াৰ প্ৰতিকাৰ পাব পাৰি, গতিকে সংবিধানৰ ২২৬ নং অনুচ্ছেদৰ অধীনত বিবেচনাধীন ক্ষমতা ব্যৱহাৰযোগ্য নহয়। সেই অনুসৰি তেওঁ লেখ আবেদন খাৰিজ কৰে। ১৯৯৬ চনৰ ৬ মে'ত ২১৮/৯৬ নং বিশেষ আপীলত দিয়া খণ্ড বিচাৰপীঠৰ বিবাদিত আদেশতো একেই কথা নিশ্চিত কৰা হৈছিল। এইদৰে এই বিশেষ মঞ্জুৰী আবেদন দাখিল কৰা হৈছে।

প্ৰতিকাৰ প্ৰদান কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰাত উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ আদেশৰ বৈধতাৰ প্ৰশ্নত আমাৰ সোমাই যোৱাটো প্ৰয়োজনীয় নহয়। ২২৬ নং অনুচ্ছেদৰ অধীনত ক্ষমতাৰ ব্যৱহাৰ বিবেচনাধীন হোৱাৰ বাবে বিদ্বান একক ন্যায়াধীশৰ লগতে খণ্ড বিচাৰপীঠেও সেই ক্ষমতা ব্যৱহাৰ কৰি আবেদনকাৰীক প্ৰদান কৰিবলগীয়া বুলি দাবী কৰা কথিত বকেয়া দৰমহা পৰিশোধ কৰিবলৈ উত্তৰবাদীক নিৰ্দেশ দিয়া নাই। এই পৰিস্থিতিত আবেদনকাৰীৰ বাবে মুকলি একমাত্ৰ প্ৰতিকাৰ হ'ল মোকদ্দমাৰ জৰিয়তে ব্যৱস্থা লোৱা। যিহেতু এতিয়া দেৱানী মোকদ্দমা দাখিল কৰাৰ সীমাবদ্ধতা শেষ হৈ গৈছে, যিটো লেখ আবেদন দাখিল কৰাৰ তাৰিখত তেনেকুৱা নাছিল, গতিকে দেৱানী আদালতে সীমাবদ্ধতা আইন, ১৯৬৩ৰ ১৪ নং ধাৰাৰ অধীনত, লেখ আবেদন দাখিল কৰা তাৰিখৰ

পৰা বিষয়টো নিষ্পত্তি কৰালৈকে উচ্চ ন্যায়ালয়ে লোৱা সমগ্ৰ সময়খিনি বাদ দিব।

সাধাৰণতে ১৪ নং ধাৰা প্ৰয়োগৰ বাবে প্ৰথম পৰ্যায়ত বিষয়টো বিবেচনা কৰা আদালতে, যিটো পিছৰ গোচৰত বিষয়টোৰ বিষয়বস্তু, বিষয়টো গ্ৰহণ কৰিবলৈ বিচাৰ ক্ষমতাৰ অভাৱ বা একে প্ৰকৃতিৰ অন্য কাৰণ থকা বুলি ধৰা হ'ব লাগিব। কিন্তু যিহেতু উচ্চ ন্যায়ালয়ে আবেদনকাৰীক দেৱানী আদালতত মোকদ্দমা তৰিবলৈ ঠেলি দি সকাহ দিবলৈ স্পষ্টভাৱে অস্বীকাৰ কৰিছিল, সেয়েহে আবেদনকাৰীক প্ৰতিকাৰহীন কৰি ৰাখিব নোৱাৰিব। সেই অনুসৰি উচ্চ ন্যায়ালয় আৰু এই আদালতত অধ্যৱসায়ীভাৱে আৰু সততাৰে সৈতে দাখিল কৰা মোকদ্দমা চলি থকা সময়খিনিক বাদ দিয়াৰ প্ৰয়োজন। আজিৰ পৰা চাৰি সপ্তাহৰ ভিতৰত আবেদনকাৰীয়ে পৌৰসভাক জাননী জাৰি কৰাৰ অনুমতি প্ৰদান হ'ল। সেই ম্যাদ উকলি যোৱাৰ পিছত তাৰ দুমাহৰ ভিতৰত তেওঁ মোকদ্দমা দাখিল কৰিব পাৰিব। বিচাৰকৰণ আদালতে বিষয়টো গুণাগুণৰ ভিত্তিত আইন অনুসৰি বিবেচনা কৰি নিষ্পত্তি কৰিব।

সেই অনুসৰি বিশেষ সঞ্জুৰী আবেদন নিষ্পত্তি কৰা হ'ল।

আবেদন নিষ্পত্তি কৰা হ'ল।

DISCLAIMER

"The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be

authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation".

“স্থানীয় ভাষালৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্য্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বিবেচিত হব।”